

בס"ד ד' שבט ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:50
צאת השבת - 17:42
רבנו תם - 18:16
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 607
@ ביום שני "ברכת הלבנה" משעה 20:05.
@ ביום שישי, הילולת ר' שלום שרעבי זצ"ל (הרש"ש) זיע"א.
@ לקראת ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות,
יש לקנות פירות יבשים רק בהכשר מהודר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידין: "חדבר אשר"
(ירמיה מו')

פרשת בא

נא לקרוא תהילים לרפואת הרה"ק
יעקב חי יוסף בן מרגלית שליט"א

מלנייני הפרשה:
המשך עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים.
אברה, חושך, מכת בכורות.
קורבן הפסח במצרים, לקיחת פשה וסימון דם על המשקוף, ואכילת הפשה באותו הלילה.
ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
דיני הקדשת בכורות לה'.
מצוות הגדה של פסח ומצוות תפילין.
"ולמנו תספר באזני בנך ובן בתי"
במסורה מצויה פעמיים המילה "ולמען". "ולמען תספר באזני בנך ובן בתי", "ולמען תאריכו ימים". אפילו כאשר אדם כבר דאג לעצמו בנוגע ליהדות ויראת שמים, הרי עדיין מוטל עליו התפקיד לחנך את בניו ואת בני בניו ליהדות וליראת שמים. ולכן מן ההכרח להאריך ימים, כדי שיהא סיפק למלאו כראוי. בשביל: **למען תספר באזני בנך ובן בתי** יש צורך ב**למען** ירבו ימיכם. (פני מבין)
"ויבשתי הנה" (י' כ"א)
החושך הרגיל איננו **בריאה בפני עצמה**, אלא **הצד השלילי של האור** (העדר האור). במקום שאין אור, ממילא שורר חושך. לפיכך אין כל ממש בחושך הזה ומעט מן האור דוחה הרבה ממנו. אבל החושך של מצרים היה בריאה מיוחדת שנבראה לאותה שעה והיה בו ממש, וימש חושך עד ששום אור לא היה בכוחו לגרשו. (ספורנו)
"פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא"
רבי מנחם מנדל מדעש פירש עפ"י הדרוש וחסידות: "פטר כל" - קודם כל ז"א ראשון. "רחם בבני ישראל" - תרחם עליהם. ואם תטען: אני מוכן לרחם רק על בר דעת, אך יהודי זה בהמה הוא, גם רוח ובלי דעת. אומר ה' - באדם ובבהמה - לי הוא. ומי הוא אדם ומי בהמה? תשאיר לי, אני יחליט, **מצד רחם על כולם**. (ב. בר דין הי"ו)
"וכל יראה לך חמץ" צריך אדם לבדוק את עצמו אם אין **חמץ במוחו** - דעות נפסדות, ואם אין **חמץ בליבו** - מחשבות רעות. והכל לפי הכלל שקבעו חכמים בפסחים א': "כל מקום שאין מכניסין בו חמץ - אינו צריך בדיקה". (הרב מנחם הכהן).

פיעת הניבים והפתגמים
בלבל / החליף / הפך את היוצרות = בלבל / החליף / הפך את הסדר, סרס את העובדות.
"יוצר" הוא שם הברכה הראשונה שלפני קריאת שמע של שחרית, על שם תחלתה "יוצר אור ובורא חשך".
דוגמה: הנאשם מסר דיווח כוזב שבו הפך במתכונ את הקערה על פיה ובלבל את היוצרות.
מקור: בטוי עממי על יסוד מקרה שקרה, שבו טעה החנן וקרא "יוצר" השנן ליום אחר. (ניבונכון)

תענית דיבור תתקיים בכולל **"תפארת רחמים"** (ליד הרבנות יבנה) בע"ה ביום **שלישי** ז' שבט תשע"ב. 07:00 - שחרית. 08:30 - ארוחת בוקר. 09:00 - תהילים והלכות. 13:10 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 17:30 - ערבית. בסיום יערך **תיקון גדול** לזיווג הגון ולזרע בר קיימא. מסירת שמות ל**ברכה בטלי**: **050-8494520** כל המשתתף בתענית דיבור נמחלים לו עוונותיו.

הסירו מכשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"בניך בשתילי זתים" - חינוך חינוך לענוה וצניעות

כשאנו מתבוננים בנושא של חינוך לענוה - חנונו נתקלים במבוכה מסוימת שאולי אף התעצמה בדורותינו: מצד אחד, המושגים של חשיבות התדמית העצמית, החשבת הערך העצמי - קנו להם שביטה בלב מחנכים ופסיכולוגים. גם בסתם התבוננות פשוטה אפשר לראות כמה חשוב שילד יחזיק את עצמו "שוה". כמה זה מעודד ונותן כוחות. כמה הזהירה תורה ופירשו חז"ל על הונאת דברים, עלבון, השפלה. מאידך, כבר אמרו חז"ל: מה שעשתה חכמה עטרה לראשה - עשתה ענוה עקב לסוליתיה. גידלו את הענוה מעל החכמה, וכל התורה מלאה בשבח ענוי ארץ ושפלי רוח.

דבר זה מעורר אותנו לעיון: האם יש סתירה בדברים? כותב הגאון האדר"ת זצ"ל (רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים, רבה של ירושלים לפני כמאה שנה וחונתנו של הרב קוק זצ"ל. מגדולי גאוני דורו ובעל מידות מופלא): "מעודי אני שונא את הגאווה. עוד מילדותי וקטנותי תעבתי בלבי את האיש אשר ראיתי בו סימני גאווה. כפי דמיוני, ב"ה שאין בלבי שום שמץ גאווה, אם כי פעמים הרבה אני רואה טיב כשרונותי ומעלות המעטות בי.

שאלה: מה הסיבה שהשנה יורד גשם שלג והקור גדול?

תשובה: כתב אשל אברהם או"ח סי' תרפה בשם האליה רבה שמצא כתוב בשם הגאון מו' אייזיק דרשן: כשחל ראש חודש שבט ביום רביעי אז יהיה קור ושלג גדול באותו חורף וסימנך ויג"ש. דהיינו השבוע יחול ג' שבט ביום שישי. והסימן הוא ויג"ש = ו' - יום שישי. ז' - יהיה. ג' (ג') - ש' - שבט. ויג"ש = ז' - יהיה. ג' - גשם. ש' - שלג. ו' - וקור גדול. (ר' עוזי נסימי הי"ו מח"ס "מענה השולחן")

רפואה שלימה
לסילטנה באבאי
בת שמחה מנב"ת
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אברהם
ושס"ה גידיה.
שתחזור לאיתנה
ותזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

לאשה האצילה בעלת החסד
לאה פלד בת צילה מנב"ת
שתזכה לרפואה שלימה פרנסה
טובה ושפע ברכה והצלחה
וזיווג הגון לבנותיה **טלי** בת לאה
ואורית בת לאה. **זכות השיעור**
מוקדש לע"נ בעלה הכשר והענו
יצחק בן ליאון ופאולה ז"ל,
ביום ראשון פקידת שנתו.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאלי ועל"ה מוסאי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות
השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם.
יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה,
זכות המצוה תגן עליהם שיתברכו
בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות.
ולחבדיל לע"נ **רפאל מוסאי** בן שמעון ז"ל

לידיעת הציבור.
חוברת מיסיונרית הופצה בשבוע
האחרון ביבנה. יש לבער נגע זה
ובהסכמת המרא דאתרא הרה"ג
דוד אביחצירא שליט"א יש לאסוף
את החוברות ולא לעיין בהם. כל
המוסר חוברת יזכה בסכום סימלי.
פרטים: משה שאואט
050-9435597

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
ליעקב ואסתר זעים הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות
השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם.
יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה,
זכות המצוה תגן על החתן והכלה
אוריאל-בנימין ולירון-ני הי"ו שיבנו יחד
את ביתם באהבה ואחוה שלום ורעות.

"קול שון וקול אהבה, קול חתן וקול לאה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
לידידנו **יעקב ואסתר זעים** הי"ו
בזש"ה ובז"ל זעים הי"ו
לנישואי **אוריאל-בנימין** נ"י
עם **לירון-ני** מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשך את מסורת הבית המפואר.

אל"ה הנא פרחות ואיחולים
לאפרים וחנה ישראל הי"ו
בהגיע בנכם **יצחק-חי** נ"י
למזלות. יהי רצון שיעלה
במעלות התורה והיראה ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות
ימים וחיים טובים וברכה והצלחה
לנאית ישראל ולמשפחות **ישראל**
שיראו נחת מיוצאי חלציהם.

פרכות ואיחולים
ליובל ואלה ועל"ה
להולדת הבת
יה"ר שתגדל
כאימותנו שרה
רבקה רחל ולאח,
תזכו לחופתה.
וברכה והצלחה
לגדעון ושושנה
ועלני הי"ו

פסח סופה ואיחולים
עומד לצאת לאור ספר מרתק
ומעניין על פרשיות השבוע ע"פ
"החיד"א הקדושי". זכות
ומצווה גדולה וסגולה טובה
להשתתף בהדפסת הספר. ניתן
להקדיש להצלחה ובריאות
ופרנסה טובה ולהבדיל לע"נ.
פרטים: **050-7917542**

בריאות והחלמה איתנה:
רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
נהוראי חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו
מיכל בת מינה מנב"ת
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ **עיישה (אליס)**
יכרה בת סעדה ז"ל
לע"נ **חנייה יכרה**
בר מסעודה ז"ל
השבוע פקידת שנתם
לע"נ **שמואל**
בן דוד ז"ל
לע"נ **ביבי דודי**
בת שמואל ז"ל
השבוע פקידת שנתם

לע"נ הענו והישר
רכאל מוסאי
בן שמעון ז"ל.
ביום שלישי בשעה 19:30
יתקיים שיעור עם הרב
שייק'ה מהצרי הי"ו
בביכ"נ "מרדכי הצדיק"
וביום רביעי ח' שבט בשעה
16:00 עליה לבית העלמין.
יה"ר שימליץ טוב
בעד כל משפחתו.

ברכה והצלחה
לחנה ובנותיה שירלי
וטלי לבריאות ופרנסה
טובה. זכות השיעור
והתהילים מוקדש
לרפואת **שיש"ה** בת נעמי
גנר ולרפואת אביה
זכריה הי"ו. הקב"ה
ישלח רפואה והצלחה שיזכו
לשנים רבות וטובות.

שבת שלום ומבורך

לע"נ נשמת:

רחל מטודי בת מרסל ז"ל
שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל
רבקה יעקובי בת פרי ז"ל
עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל
חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל
דיאמנטה חג'אג' בת רגילה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דויד בן שרה ויוסף ז"ל
שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
שלום נביאן בן טוטי ז"ל
סעדה סויה בת איזה ז"ל
מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וחליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

054-9151601

יח"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"וככל בני ישראל לא יזריץ כלב ליעזו" (שמות פרק יא)

שאלה: האם מותר לגדל כלב?

תשובה: משנה בסוף פרק מרובה (עט): לא יגדל את הכלב אלא אם כן קשור בשלשלאות ופירש רש"י את הכלב מפני שנושך ומנבח ומפלת אשה מיראתו ע"כ.

כתב השו"ע חו"מ (ה'י' נזקי ממון ס"י תט): אסור לגדל כלב רע, אלא אם כן הוא אסור בשלשלאות של ברזל וקשור בהם. ובעיר הסמוכה לספר, מותר לגדלו; וקושרו ביום ומתירו בלילה. הגה: וי"א דהשתא שאנו שרוין בין העכו"ם ואומות בכל ענין שרי, ופוק חזי מאי עמא דבר (הגהת אלפסי החדשים). מיהו נראה אם הוא כלב רע, שיש לחוש שיזיק לבני אדם, דאסור לגדלו אלא אם כן קשור בשלשלאות של ברזל.

וכן כתב באנציקלופדיה תלמודית כרך ב, בהמה דקה: אין מגדלים את הכלב בכל מקום, שהזיקו מרובה ומצוי, שנושך ומנבח ואשה מפלת מיראתו, אלא אם כן היה קשור בשלשלת שאף על פי שמנבח, כיון שיודעים שהוא קשור בשלשלת אין יראים ממנו. ואף המגדל כלב עומד בארור כמו המגדל חזיר. בעיר הסמוכה לספר מותר לגדל, וקושרו ביום ומתירו בלילה. י"א שבזמן הזה מותר בכל אופן, אבל כלב רע שיש לחוש שיזיק לבני אדם אסור אם אינו קשור בשלשלת.

לסיכום: אין לאדם לגדל כלב בביתו מפני שנושך ומבהיל ילדים ונשים ויכולה אשה להפיל בגלל כך. והנצרך לגדל כגון הנמצא בעיר הסמוכה לשכונות של ערבים או חושש מפני גנבים, יכול לגדל כלב הקשור בשרשראות של ברזל. ולא יעזור שיתלה שלט הכתוב עליו שיש כלב בחצר (שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רצז).

"והיה לך לאות על ידך וכלבך בין עיניך למען תהיה תורת

ה' בפיך כי ביד וזקקה הוציאה ה' מביתך" (שמות פרק יג)

רש"י: והיה לך לאות - יציאת מצרים תהיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך שתכתוב פרשיות הללו ותקשרם בראש וברצוע:

שאלה: מה צריך האדם לכיון בהנחת התפילין?

תשובה: כתב השולחן ערוך (או"ח ה'י' תפילין ס"י כה סע' ה) כיון בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וישתעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח, וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובזה יזכור הבורא וימעט הנאותיו.

כתב הב"ח בסימן ח' טעם לזה מדכתיב והיה לך לאות על ידך וגוי' למען תהיה תורת ד' בפיך כי ביד חזקה הוציאת וגוי' יורה כי עיקר המצוה וקיומה תלויה בכונה שיכוין בשעת קיום המצוה וכתב הפמ"ג דמ"מ בדיעבד אפילו אם לא כיון רק לשם מצוה בלבד יצא עכ"ל המשנה ברורה:

לסיכום: צריך האדם לכיון בהנחת התפילין שציונו הקדוש ברוך הוא להניח ארבע פרשיות של תפילין. פרשת "קדש לי כל בכור". פרשת "והיה כי יביאך". פרשת "שמע ישראל". פרשת "והיה אם שמע". שיש בהן יחוד שמו יתברך ויציאת מצרים וזה כדי שזכור את הנסים והנפלאות שעשה עמנו מי שאמר והיה העולם. ואמר המושלים קודם צריך האדם "קדש לי", לקדש את עצמו ולאחר מכן "והיה כי יביאך", לבוא ללמוד תורה ולקיים מצוות. אחר כך "שמע", תשמע דברי תורה ובסוף "והיה אם שמע", אם תשמע ותפנים לליבך מה ששמעת אז "ונתתי מטר ארצכם בעתו, ואספת דגנך" וכו'.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

"מכל מלמד" השכלתי..."

"בא אל פרעה"

מדוע לא נאמר "לך אל פרעה"?
האם משמע שמשה לא רצה ללכת?

כל "בא" = כשהוא בביתו. "לך" = כשהוא מחוץ לביתו. עצם הביאה אל פרעה - זה הציווי, שהיה משה מפחד מלבא עוד לפני פרעה אחרי הברד. אמר לו הקב"ה: אני אחיה שם לידך, אל תירא. ועוד: בא=3, פרעה=355. "בא אל פרעה", נחבר המילה "בא" אל המילה "פרעה" = 358 = **משיח**. לאמר: רמז לגאולה העתידה שכבר הוכנה בגאולת מצרים.

כיצד התעשר משה? (מדרש מתו"ש)

ידוע, שישאל היו עסוקים במצוות עשה דאורייתא: "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", ועל כן קיימו: "וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכָּנָתָה... כְּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְנִצְלָתָם, אֶת-מִצְרָיִם", באותו זמן היה משה עסוק עם ארונו של יוסף. האם יתכן שמשה רבינו, ע"ה, לא קיים מצוות עשה של "ויצאו ברכוש גדול"?

אמרו חכמים: כשבישר משה על מכת בכורות, נתקבצו בכורי מצרים והלכו לאבותיהם. אמרו להם: לכו לפרעה שישלח את ישראל שאם לא, אנחנו מתים. והנה כל מה שאמר משה - התקיים. ואנו מפחדים שעתה גם מכת הבכורות, בנו גם תתקיים. והתווכחו עימם האבות עד שקמו (60 ריבוא) בכורי מצרים, והפקידו ממונם אצל משה, שהאמינו במשה, וגם רצו לנקום בקרוביהם, שאם ימותו הבכורים - אף אחד מקרוביהם לא יהנה מכספם. והיכו את אבותיהם ואת המצריים המקשים ליבם, שנאמר: "למכה מצרים - בבכוריהם", שהבכורים גם כן היכו את המצריים לפני מותם. וכיוון שמתו הבכורים באותו הלילה, ירש משה את רכושם. לכן מיד כתוב לאחר מכן: "...הָאִישׁ מֹשֶׁה, גָּדוֹל מֵאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, בְּעֵינֵי עֶבְדֵי-פְרָעָה, וּבְעֵינֵי הָעָם". לא רק גדול בכבוד אלא גם בעושר, שירש את הבכורים - בדין.

רפואה אלטרנטיבית

מולטי-ויטמינים

ויטמינים הם רכיבים תזונתיים חיוניים שגופנו אינו מייצר בעצמו והוא זקוק לאספקתם דרך המזון. מקור השם ויטמינים הוא מהמילה הלטינית "ויטה" שפירושה חיים. אכן ללא רכיבים אלו אין קיום לאדם. הויטמינים והמינרלים משמשים בגוף כעין "מפתחות" המאפשרים ביצוע תהליכים ביוכימיים כגון: ייצור אנרגיה בגוף, ייצור הורמונים, ויסות חילוף חומרים, ייצור מתווכים עצביים ועוד. לתזונה איכותית ומגוונת, העשירה בפירות וירקות טריים, חשיבות רבה לשמירה על פעילות בריאה של מערכות הגוף השונות. אך אין זה מספיק. מולטי ויטמין נועד לפתור את בעיית החסר התזונתי ולכן הוא מומלץ לכולם: ילדים, מבוגרים וקשישים.

” ואבותינו סיפרו לנו ”

נפתלי קיר

לכל אחד יש איזה מעשה קטן שהוא עשה בימי חייו, והוא מאד מוקיר ומעריך את אותו מעשה. בדרך כלל זהו מעשה ששינה וגרם תהפוכות גדולות לאדם יחיד, או לרבים.

גם לי יש סיפור מעניין על מעשה טוב שעשיתי בצעירותי, בזכותי, התחולל כל מה שבא בעקבות אותו מעשה.

ובכן, למדתי בצעירותי בישיבה קטנה מצוינת בבני ברק. אל הישיבה הקטנה הגיעו תלמידים מצוינים מכל תלמודי התורה הטובים ביותר בבני ברק, ובשיעור א' - מייד עם כניסתי לישיבה, הבחנתי כי קבוצה מובחרת של תלמידים התכנסה לשלוש שנות לימוד פורה ופריחה רוחנית מפוארת. כולם היו בחורים מצוינים - חוץ מאחד, שלא ידענו כיצד הוא הצליח להתקבל לישיבה. וכך, הצטרף לו נפתלי קיר לשיעוריו כבחור מן המניין, למרות שברור היה שנפתלי אינו מתאים מבחינת רמתו הלימודית לישיבה שבה למדנו.

נפתלי קיר היה נטול כשרונות כלל, ומשום כך, בתוך זמן קצר למדי, החלו כמה מבני הישיבה לכוונתו בשם נפתלי קיר דהיינו, קולט ומבין כמו קיר. נפתלי לא נפגע, כי הוא לא תפס את העוקץ שבשם הכינוי. הרעיון הוא די עמוק ומורכב עבורו, והוא היה משוכנע כי מדובר בקיצור שמו גרידא.

נפתלי קיר היה בעל רצון עז ועקשנות תמוהה, שתמיד נראתה לנו חלק מבנייתו הכללית. הוא היה נכנס בזמן ל"סדר" בישיבה ומתנדנד ליד הגמרא כשעיניו בוהות, לפעמים באותיות הקטנות, ולפעמים בחלל האויר אבל תמיד מתנדנד, תמיד במצב של תנועה, עם יד שמגרדת בזיפי זקנו בתחושה של כאילו הוא חושב על משהו "עמוק" מאד". הוא היה חברותי מאד ומעורב בין התלמידים בשיחה בין הסדרים, ובחדר האוכל. החברים נהנו מהגיוון המעניין שהוא יצק לתוך חיי השיגרה בישיבה.

צוות הישיבה לא דרש מעולם מנפתלי לעמוד במבחנים החדשיים או להתבלט, שהרי ידעו את מצבו וכל זמן שלא היתה הפרעה מצידו, זרמו העניינים כסידורן ללא תלונות.

יום אחד, בהפתעה גמורה ובלי שאתכוון לכך במבחינה נפשית, בא אלי נפתלי קיר ואמר לי בקול בוטח וחד משמע: "אני רוצה ללמוד אתך חברותא", כך, בלי בושה, בלי מתווכים ובלי גישושים מוקדמים.

לרגע, נדהמתי והחרשתי, אולם מייד התאוששתי תוך כדי שאני חושב לעצמי: "מה, הוא שפוי? הוא לא מבין שאין לו סיכוי? אני אלמד איתו חברותא? הרי אני בין הבחורים הטובים בשיעור! והוא, הוא, הוא נפתלי קיר !!! ??? בקושי רב הצלחתי לסגן במבוכה ובגמגום: "אה, אם, אני, כן, אה, לא, אה, בעצם כבר קבעתי חברותא לזמן הבא, ו, אה, אני כבר מסודר, כן אני כבר מסודר. נפתלי לא התייאש וחזר על מבוקשו כמעט בתחנונים: "אני רוצה ללמוד איתך חברותא !!! אני חייב שמישהו יסביר לי טוב את הגמרא ונראה לי שאתה יכול לעשות זאת".

אם בתחילה חשבתי כי הדחיה המנומסת תסיים את האירוע, הרי שמחרה נוכחתי להבין כי העניין אינו כה פשוט והדברים ברורים ומוחלטים, עכ"פ מצידו, והוא, משוכנע שכך יהי. למען האמת, בלבי פנימה ניצת גם איזה ניצוץ של רגש יהודי שאינו מסוגל לסרב להפצרת אחיו.

"נפתלי, אני כבר מסודר - כפי שאמרתי לך, אולם אם אתה מעוניין, אני מסכים להישאר כל יום אחר סיום "סדר שלישי" בשעה 9.15 וללמוד איתך חברותא באופן קבוע עד השעה 10.00 ". עניתי בקול רפה. "ברור שאני מסכים מה השאלה" - פרץ נפתלי בשמחה, והעניין נסגר ונחתם עוד באותה פגישה ובשביל מה? ללמוד עם נפתלי... "קיר", ממש "קיר", לא מבין כלום, כלום, כי אם תסביר לקיר, הוא יבין מהר יותר מנפתלי.

ואכן, למדתי חברותא עמו במשך כל זמן חורף, במסירות נפש ממש, כשאני יושב ומסביר לו שוב ושוב, והוא מהנהן בראשו לאות הבנה. וכך אני מסביר לו: "רב אומר חייב, ושמאל אומר פטור".... "הבנת נפתלי".... ? כן כן אני מבין.... טוב, אז בוא נחזור רב אומר ... פ-ט-ו-ר עונה

נפתלי. "לא לא, נפתלי, רב אומר חייב ושמאל אומר פטור".... הבה נחזור, מה שמאל אומר? "חייב", עונה נפתלי בקול בוטח ואני מאוד עייף בשעה מאוחרת זו אחרי יום לימודים ארוך ומתיש וממש אין לי כוח לזה.

אני כותב לנפתלי על דף באותיות גדולות: "רב אומר חייב, שמאל אומר פטור". אבל נפתלי הוא "קיר" וזה ממש לא הולך בכלל, והוא תמיד הופך את השיטה הנכונה.

זה היה קשה, קשה מאד, אבל אמרתי בכל יום לעצמי: "זו מצווה גדולה, אני בטוח שהקב"ה אוהב את המעשה הזה, ברור לי ברור לגמרי שיש לקב"ה נחת רוח עצומה מחברותא זו, בכל ערב, בתשישות, בעייפות - ובחוסר תוצאות בשטח". סיפרתי גם להורי על החברותא המיוחדת לאור האחריות שלי בהגעה לבית בערב. גם הם חיזקו את רוחי והסכימו שאכן מדובר במצווה של סמי. גם נפתלי תמיד הודה לי על כך שאני עוזר לו ללמוד ולהבין.

כעבור ארבע שנים... למדתי בישיבה גדולה ושני שיעורים מעליי למד אחי הגדול ממני. כחודש לפני חתונת אחי, התלוויתי אליו ליום תפילה בירושלים בכותל המערבי, ובשעות שלאחר מכן סיירו בכמה ישיבות בירושלים כדי לחלק לבחורים שהכיר את ההזמנות לחתונתו. כשהגענו לאחת הישיבות בירושלים, ביקש אחי לקרוא לחבריו. כאשר הוא יצא וראה אותי עם אחי, הפטיר כלאחר יד ואמר: "אתה יודע שלומד כאן בישיבה גם בחור מהשיעור שלך בישיבה הקטנה".... "ומי זה?" שאלתי אותו - "נפתלי קירש" - ענה, והמשיך בשיחה עם אחי. באותו רגע נדלק בי ניצוץ של התלהבות וסקרנות, כי זה שנתיים ויותר שלא ראיתי את נפתלי ומעניין לדעת מה שלומו. "קרא רגע לנפתלי" - ביקשתי את חברו של אחי, "אה, הוא לא ייצא אליך באמצע ה"סדר", ענה הלה - "מה? מה אתה מדבר? תגיד לו את שמי ותראה שהוא קופץ החוצה, הייתי חברותא שלו" - "אין לך סיכוי" - טען והמשיך "נפתלי הוא "מתמיד" של הישיבה הוא אינו מדבר מילה של חולין באמצע ה"סדר" ואין כל סיכוי שזה יקרה כעת".

הבלעתי חיך ניסתר והוא המשיך, "הוא בין הבחורים הטובים בישיבה, ובחורים רבים באים לדבר עימו בלימוד במהלך ה"סדר", גם שואלים אותו על השיעורים של ראש הישיבה כיון שהוא שולט בהם היטב, הוא אמנם לא הכישרון הגדול ביותר, אבל בהחלט יש לו מעמד מכובד בשל התמדתו ושקידתו, ענה חברו של אחי.

לא האמנתי למשמע אוני, והעפתי מבט לתוך היכל הישיבה. ראיתי את נפתלי יושב בספסל ולידו ניצבים שני בחורים המתווכחים בלהט רב על סוגיה בגמרא. ניצבתי בהלם מוחלט והבטתי בתמונה שמעולם לא האמנתי שאראה. באותם רגעים, הייתה לי תחושה בלתי רגילה של חלק ביצירת תמונה זו, הרגשתי שתופות אמיתית עם הקב"ה ועם נפתלי בבניית עולם אישי מופלא של בחור ישיבה. אוי, זה נפלא לראות הדברים זה נפלא להרגיש, מי היה מאמין, כן, זה הוא המעשה שאני נושא עימי בלבי לכל מקום, הוא נחרת בתוכי ואינו מרפה ממני, אני משוכנע שיש לי חלק בהצלחתו ובלומודו של נפתלי. אם כי אין ספק שכל זכותי בעניין זה היא בשיתוף העוצמה האדירה של נפתלי, העוצמה של בחור ישיבה להחליט, לעשות, ולהצליח, העוצמה של לא להתייאש, העוצמה של לא להיכנע אפילו לכישרון חלש שנתן לך הקב"ה. כי בתורה יש הכל, ממש הכל, גם "מפתחות לראשים קשים" יש בתורה, וגם כוחות לחי הגיוניים להתמודד, גם עוצמה לומר ולבקש את החברותא הנכון, את חוסר הבושה כאשר צריכים זאת, הכל יש בה בתורה הקדושה, כמה שזה נפלא כמה שזה מדהים... אשרינו מה טוב חלקינו...

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com